

Sygn. akt IV CSK 94/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa E. W. i S. P.
przeciwko H. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w R. i "M." Spółce komandytowej
w C. (poprzednio "M." Spółce komandytowej w C.)
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 września 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej H. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w R.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanej H.sp. z o.o. w R. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 września 2014 r., którym stwierdzono, że nieważna jest umowa sprzedaży opisanej nieruchomości zawarta przez „M.” spółkę komandytową w C. jako sprzedającym i H. „A.” sp. z o.o. w S. jako kupującym.

Pozwana w skardze kasacyjnej powołała obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączyła z koniecznością wyjaśnienia czy doszło do sprzeczności z zasadami współżycia społecznego w odniesieniu do sprzedaży nieruchomości za cenę podobną do ceny jej wcześniejszego nabycia z powołaniem się na rażące zaniżenie ceny; czy możliwe jest udzielenie ochrony podmiotowi, który sam narusza zasady współżycia społecznego. Ponadto konieczne jest udzielenie odpowiedzi, czy wspólnicy, którzy nie określili w uchwale minimalnej ceny sprzedaży mogą przerzucać na kupującego obowiązek dbania o ich interesy, jak też, czy moralne jest niepłacenie swoich wymagalnych długów, mimo posiadania pieniędzy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących wątpliwości w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Stwierdzenie, czy te szczególne względy zachodzą w konkretnej sprawie dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wymaga przedstawienia konkretnego problemu i wskazania przepisu, na tle którego się on pojawił oraz przedstawienia argumentacji, odrębnej od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, a przemawiającej za tym, iż rozstrzygnięcie go stwarza rzeczywiste i poważne trudności. Ponadto wiąże się z Obowiązkiem wykazania, że problem jest istotny i poważny, w rozumieniu powołanego przepisu, nierozwiązany w dotychczasowym orzecznictwie sądowym, ma uniwersalny charakter i jego wyjaśnienie służyć będzie rozpoznaniu innych podobnych spraw oraz rozstrzygnięciu sprawy skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Kwestie zawarte we wniosku skarżącej, jako istotne zagadnienia prawne, nie mają takiego charakteru, ponieważ zostały ukierunkowane na uzyskanie odpowiedzi, czy zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe. Oparte zostały na okolicznościach tej sprawy i podyktowane są zamiarem przeprowadzenia kontroli zaskarżonego wyroku. Sformułowane pytania zmierzają do przeprowadzenia oceny działań wspólników spółki „M.” i samej spółki z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. W samym wniosku i jego uzasadnieniu nie zostały przywołane przepisy prawa, przy których wykładni miałyby wyłonić się wskazane kwestie dotyczące nieaprobowanej kwalifikacji. Dążenie do uzyskania wypowiedzi Sądu Najwyższego nie dotyczy zatem rozwiązania istotnego i poważnego problemu prawnego, mającego znaczenie dla usuwania wątpliwości związanych z wykładnią prawa, ale skontrolowania prawidłowości zastosowania go w niniejszej sprawie, jednak bez skonkretyzowania o jakie przepisy chodzi. Pozostaje to w sprzeczności z założeniem uniwersalnej istoty zagadnienia prawnego. Nie było także podstaw do przyjęcia, że spełniona została przesłanka jego nowości.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw